

ТУРКИЙ ЁЗМА МАНБАЛАР ТИЛИДАГИ ТҮЗ СҮЗИНИНГ СЕМАЛАРИ ХУСУСИДА

САИДОВА ГУЛНОЗА

Тадқиқотчи, Тошкент ислом университети

Аннотация. Мазкур мақола туб туркий сўзлардан ҳисобланган *tüz* лексемаси ва унинг ясамаларининг эски туркий тил ва эски ўзбек тили ёзма ёдгорликларида ифодаланган маънолари таҳлилига багишланган. Ўрганилаётган лексеманинг маъно доирасини таҳлил қилиши асосида унинг полисемантик характерга эга экани кўрсатиб берилган. Ёзма ёдгорликлар матнидан келтирилган фактик материаллар лексеманинг алоҳида семаларини асослаш учун хизмат қилган.

Таянч сўз ва иборалар: ёзма манбалар, туркий тил, *tüz* лексемаси, *tüz* сўзининг ясамалари, маъно доираси, полисемантик сўз.

Аннотация. Данная статья посвящена анализу значений считающейся исконно тюркской лексемы *tüz* и её производных, приводимых в письменных памятниках старого тюркского и старого узбекского языков. На основе анализа смыслового диапазона изучаемой лексемы показан её полисемантический характер. Приведённые фактические материалы из письменных памятников послужили обоснованию отдельных сем лексемы.

Опорные слова и выражения: письменные памятники, лексема *tüz*, лексико-семантические процессы, слово с множеством значений, исконно тюркское слово, круг значений.

Summary. This article is dedicated to the “*tüz*” lexeme which is considered to be the Turkic main word and the analyses of meanings of its formations uttered in the ancient written monuments of the Old Turkic and the Old Uzbek languages. On the basis of analysing the meaning circle of studying lexeme, its polysemantic character has been brightened. The factual materials given from the written monuments have served to base the separate semes of lexeme.

Keywords and expressions: written sources, Turkic language, the lexeme of “*tüz*”, formations of the word *tüz*, the circle of meaning, polysemantic word.

Тил лексикаси тарихини ўрганиш, бир томондан, ҳар бир сўзининг тадрижий тараққиёт йўлларини очиб берса, иккинчидан, у тилнинг айрим даврлардаги сўз бойлиги ва муайян фонетик, морфологик, синтактик хусусиятларини ёритишга ёрдам беради. Бинобарин, лексика тарихини ўрганиш, умуман, тил тарихини тадқиқ этиш учун ҳам муҳимдир. Шу нуқтаи назардан, туркий тиллар, хусусан, ўзбек тилининг тарихий лексикасининг кўлёзма манбаларда акс этган бой фактик материаллар ёрдамида ҳар томонлама чуқур ва илмий жиҳатдан тадқиқ этиш хозирги кунда амалга оширилиши зарур бўлган вазифалардан бири ҳисобланади. Зеро, тил тарихини ўрганишда энг ишончли манба бизгача етиб келган ёзма ёдгорликларdir.

Тилдаги ҳар бир сўз бошқа сўзлардан ажralган ҳолда мавжуд бўлмайди, балки улар билан турли маъновий алоқаларга киради. Сўзлараро маъновий муносабатлар уларнинг

лексик-семантик вариантлари негизида қарор топади.

XVI аср ёзма ёдгорлиги “Таржима-и тафсир-и Чархий”¹ тилида *tüz* лексемасининг

¹ Тошкент давлат шарқшунослик институти хузуридаги Абу Райхон Беруний номидаги Шарқ қўлёзмалари маркази фондида 7180 ракам остида ягона нусхада сақланётган “Таржима-и тафсир-и Чархий” асари 993/1585 йилда тилшунос Ҳамадоний Ҳожи томонидан Нисо ҳокими Санжар Мухаммад Султон талабига кўра форс-тожик тилидан туркийга ўтирилган. Туркий адабий тилнинг XVI асрдаги киёфасини ўрганиш учун муҳим манба ҳисобланган мазкур ёзма ёдгорлик илмий тадқиқотга жалб қилинган: Яъқуб Чархий тафсирининг туркий таржимаси (Таржима тафсири Чархий) // Нашрга тайёрловчилар, кириш, изоҳ ва мавзу кўрсаткичлари муаллифлари: И. Усмонов, Г. Сайдова. –Тошкент, 2010; Мовароуннахр туркий тафсирлари тарихидан [Таржима тафсири Чархий]. Сўзбоши, табдил, изоҳ ва мавзу кўрсаткичлари муаллифлари: И.Усмонов, Г.Сайдова. –Тошкент, 2012.

SHARQ MASJ'ALI

маъно доирасини таҳлил этиш, унинг куйидаги семаларда қўлланганини тасдиқлади:

А) тўғри, текис, эгри бўлмаган: *yer tüz bolup, hamvâr bolsa va anda heč biyiklik-u añaqlıq qalmasa*¹ [ер текис бўлиб, унда ҳеч бир тепалигу чуқурлик қолмаса]. Келтирилган мисолдан маълум бўлганидек, асар тилида сўзнинг ушбу семаси форс-тожикча *hamvâr* هموار сўзи билан синоним муносабатига киришган. “Тафсири Чархий”нинг XVII–XVIII асрларга оид Мулло Кичик лақабли Мир Мухаммад Фозил Тошкандий томонидан амалга оширилган таржимаси версиясида² лексема шу маънода қўлланишда давом этган. Мазкур таржимада унинг зид маъноси сифатида ایکری *egri* сўзининг қўлланиши биз кўрсатаётган маънони аникроқ ифодалашга хизмат қилган: *ba'zi tüz tumšuq bilan terip yerlar, ba'zilar egri tumšuq birlä terip yerlar*³ [айримлари тўғри тумшуқ билан териб ейдилар, айримлари эгри (тўмтоқ) тумшуқ билан териб ейдилар]. Куръоннинг туркйдаги дастлабки таржималарида ҳам лексик бирлик ушбу семада кенг қўлланган. “Ўрта Осиё тафсири”⁴дан келтирилган куйи-

¹ Ҳамадоний Ҳожи. Таржима-и тафсир-и Чархий. Тошкент давлат шарқшунослик институти ҳузуридаги Абу Райхон Беруний номидаги Шарқ қўлёзмалари маркази фонди. И nv. 7180. 163^a-варақ.

² “Тафсир-и Чархий”нинг Мулло Кичик лақабли Мир Мухаммад Фозил Тошкандий томонидан амалга оширилган туркий таржимасининг 187 варакли қўлёзмаси Марказий Осиёни тадқиқ қилиш француз институти (IFEAC) кутубхонасида №137-кўрсаткичи остида сакланган. Қўлёзманинг яна бир нусхаси Тошкент давлат шарқшунослик институти ҳузуридаги Абу Райхон Беруний номидаги Шарқ қўлёзмалари маркази илмий ходими Р.Худойбергановнинг шахсий кутубхонасида сақланади (Бундан кейин: Шахсий қўлёзма).

³ Шахсий қўлёзма. 34^a-варақ.

⁴ Энг қадимий туркий тафсирлардан бири XII–XIII асрларга оид деб тахмин қилинадиган “Ўрта Осиё тафсири” (“Аноним тафсир”) қўлёзмаси 1914 йил Қарши шаҳрида топилган ва 1920 йилда Санкт-Петербургга олиб кетилган. Ҳозирда мазкур қўлёзма Россия Фанлар академияси Санкт-Петербург Шарқ қўлёзмалари институти фондида 197 ракам билан қайд этилган. Қўлёзма 147 варакдан иборат.

даги мисолда юқоридаги маънони қўриш мумкин: *tüz oturdî köki üzä*⁵ [поясида тик турди]. Қайд этилган семанинг ифодаланишига “Куръоннинг Хоразм туркийси таржимаси” ёзма ёдгорлигидан⁶ бир мисол келтирамиз: *taqî olçuñ tüz tarâzû birlä*⁷ [тўғри тарози билан ўлчанг].

Махмуд Кошғарий “Девону луғати-турк”да маъноси текширилаётган сўзнинг тўз *yer* [текис ер] мисолида “текис, тўғри нарса” маъносини кўрсатиб берган⁸. XI асрда туркйда яратилган “Кутадғу билиг” дидактик асаридаги қуйидаги шеърий парчаларда ҳам сўзнинг ушбу семаси англашилади:

*Qayu näj tüz ersä qatuğgi uz ol,
Qatuğ uz körü barsa qılqî tüz ol.*

Мазмуни: Қайси нарса тўғри бўлса, ўша нарса соз бўлади, барса соз нарсалар мөҳияти тўғри бўлади.

*Qayu tüz emitsä turumaz tüšär,
Qayu näj köni bolsa tüşmäz särär.*

Мазмуни: Қайси бир тўғри нарса оғадиган бўлса, рост турмайди, йикиласди, ҳар бир тўғри нарса йиқилмайди, рост туради.

Панднома тилида *tüz* лексемаси *köňül*, *qılıq*, *til*, *qılınc* субстантивлари билан синтагматик муносабатга кириб, қўшма сифатларни юзага чиқарган:

⁵ Orta Asya Kur'an tefsiri (metin-tıpkıbasım) / hazırlayan Halil İbrahim Usta. – Ankara, 2011. 44^a-варақ.

⁶ “Куръоннинг Хоразм туркийси таржимаси” Туркияning “Сулаймония кутубхонаси”да № 2 ракам остида сакланади. Қўлёзма 764/1363 йилда кўчирилган, жами 587 варакдан иборат. Ушбу мақолада қўлёзманинг факсимил нашридан фойдаланилди.

⁷ Gülden Sağol. An inter-lineal translation of the Qur'an into Khwarazm Turkish: introduction, text, glossary and facsimile. Part III, Facsimile of the MS Süleymaniye Library Hekimoğlu Ali Paşa No 2, section two: 301a–587b. Sources of Oriental Languages and Literatures 46, Turkish Sources XXXIX. Harvard University The Department of Near Eastern Languages and Civilizations, 1999. 358^b-варақ.

⁸ Махмуд Кошғарий. Туркий сўзлар девони (Девону луғати-турк)/Таржимон ва нашрга тайёрловчи С. М. Муталлибов. – Т., 1960–1963. 1–314, 3–135.

SHARQ MASJALI

*Ilig aydi Aytoldi qodgil bu söz,
Bu söz sözlämägil ayā köyli tüz.*

Мазмуни: Элиг Ойтўлдига айтди: сен бу сўзларни қўй, бундай гапларни гапирма, эй кўнгли пок.

Б) текислик, яланглик, дашт: *beş ay muddatınca Buxoro tüzindä ḥayrān yürür erdüm* (ТТЧ: 90^б) [беш ой давомида Бухоро текислигида паришон бўлиб юрар эдим]. Келтирилаётган семанинг ифодаланишига яна бир мисол келтирамиз: *yollar zāhir qildi toğlarda-vu tüzlärda* (ТТЧ: 72^б) [тоғларда ва текисликларда йўллар пайдо қилди]. “Тафсири Чархий”нинг Фозил Тошкандий таржимаси версиясидаги қуйидаги мисолда ҳам шу мазмун акс этган: *hamma närsälär tüzdä aşıq turğaylar* [барча нарсалар текис ерда очик тургайлар]¹.

В) адл, тик: *ayaq üstündä öz farağatı birlən tüz turup yürür* (ТТЧ: 21^б) [оёқ устида осо-йишталик билан тик туриб юради]. “Тафсири Чархий”нинг Фозил Тошкандий таржимаси версиясида кўрсатилаётган сема қўлла-ниша давом этишини кўрамиз: *qāmatiñi tüz yarattı*². “Ўрта Осиё тафсири”да: *yüzi utru aya bir kişi-teg tüz boyluq* (12^а 72) [адл қоматли киши кўринишида унга қарши келди]. Асар тилида сўзнинг ушбу маъноси *toğrı* توغرى лексемаси орқали ҳам очиб берилган: *alif-teg ayaq üstindä sejä toğrı qad berdi* (ТТЧ: 140^а); *yaratduq insanni toğrı boyluq* (ТТЧ: 165^а).

Г) чин, рост, ҳақконий (кўчма маънода): *tüz yol tarmaq* (ТТЧ: 21^б). Ушбу зикр қилинган маъно асар тилида *toğrı* сўзи билан бир қаторда эски туркий тилнинг илк манбаларида кенг истеъмолда бўлган *köni* қўни лексемаси орқали ҳам ифодаланган: *sözüñ köni turur va yalğan sendä yoq turur* (ТТЧ: 95^а) [сўзининг тўғридир, ёлғон сенда йўқдир]. Ушбу семада туркий асосга эга *tüz – toğrı – köni* сўзлардан иборат синонимик қатордан *čin* چىن, форсий *rāst* راست ва арабий *haq* حق ўзлашмалари ҳам

урин олган: *bu ḥukm rāst-u čin turur* (ТТЧ: 38^а); *tapip bolğaylar haq yolni* (ТТЧ: 80^б).

Туркий ёзма манбалар тилида *köni* ва *tüz* маънодошлари жуфт сўз тарзида ҳам қўл-ланиб, “ҳақиқий, тўғри” маъносини ифодалашга йўналтирилган: *yegräk bolğay erdi anlarqa tüzräk köniräk*³ [уларга (шундай қилсалар) яхшироқ ва тўғрироқ бўлар эди].

Лексеманинг “баробар, teng” семасини ифодалашдаги иштироки “Куръоннинг форсий-туркий таржимаси”⁴ ва “Куръоннинг туркий таржимаси”⁵ қўлёзмаларидан келтириган қуйидаги мисолларда кузатилади: *tüz bolmas xabīs taqī arīg* [нопок ва пок баробар бўлмайди]; *tüz bolmaz tiriglär ap yātā ölüglär*⁶ [ўликлар билан тириклар teng бўлмайди].

“Қутадғу билит”дан келтирилган қуйидаги шеърий парчада ҳам ушбу сема ифодаланган:

*Bağırsaq bütün čin kılınčı köni,
Tili köyli tüz bolsa bilsä tuni.*

Мазмуни: Сара, заковатли, билимли, меҳрибон, ишончли, тўғри, тили ва дили бир, барча ишлардан огоҳ одам топишим керак.

“Таржима-и тафсир-и Чархий”да ўрганилаётган сўзнинг туркий ёзма манбалар тилида қўлланган ушбу маъноси кузатилмайди, унинг ўрнида *tej* ҳамда *barābar* форсий ўзлашмаси қўлланган: *barābar qıldi barčanı halāk etmäkda, ulugän-u kiçigin yer bilä tej qıldi* (ТТЧ: 167^б).

Алишер Навоий “Муҳокаматул-луғатайн”-да *tüz* сўзидан бир неча маъно ирода қилиш

³ Туркияning “Турк ва ислом манбалари музейи”да 73-ракам остида сакланаётган Куръоннинг сатр орти туркий таржимаси. 451 варакдан иборат.

⁴ “Куръоннинг туркий-форсий таржимаси”нинг (“Тошкент нусхаси”) 274 варакдан иборат қўлёзмаси Тошкент давлат шарқшунослик институти хузуридаги Абу Райхон Беруний номидаги Шарқ қўлёзмалари маркази фондида 2008-ракам остида сақланмоқда.

⁵ Ўша қўлёзма. 257^б-варак.

⁶ “Турк ва ислом манбалари музейи”да 73-ракам остида сакланаётган Куръоннинг сатр орти туркий таржимаси.

¹ Шахсий қўлёзма. 116^а-варак.

² Мир Муҳаммад Фозил Тошкандий. “Тафсир-и Чархий”нинг туркий таржимаси. IFEAC кутубхонаси. Инв. 137. 153^а-варак.

SHARQ MASJ'ALI

мумкин дея, “үқ, найза”, “тўғри, рост киши”, “текис дашт” маъноларини қайд этган¹.

Туркий ёзма ёдгорликлар тилида маъноси тадқиқ этилаётган лексема *tüp-tüz* жуфт шаклида кенг кўлланган. Буни “Таржима-и тафсир-и Чархий” тилида ҳам кўриш мумкин: *yuquşlar, qanişlar tüp-tüz bolsa* (ТТЧ: 180^a) [дўнгликлар, чукурлар теп-текис бўлса]. Асар матнида бу лексема билан *tep-teng* تېب تېنڭ жуфт сўзи маънодошлик қаторини юзага келтирган: *yaşları̄ tep-teng* (ТТЧ: 121^b). “Ўрта Осиё тафсири”дан келтирилган қуидаги мисолда ҳам “теппа-тенг” маъноси ифодасини кўриш мумкин: *barča tüp-tüz bolduq ter aydilar* (ЎОТ: 17^a) [барчамиз теппа-тенг бўлдик деб айтдилар]. Ушбу мисолда эса юкорида кўрсатилган теп-текис маъносини англаш мумкин: *qozğay anı̄ yazı̄ tüp-tüz* (24^b) [уларни (тоғларни) теп-текис ҳолга келтирур].

Туркий ёзма манбалар тилида кўлланган *tüz-* феъли қуидаги маъноларни касб этган:

А) яратмоқ, тартибга солиб яратмоқ: *tüzätdi anı̄ yaruğsız-u teşüksiz* (ТТЧ: 128^a) [уни (осмонни) ёриқ ва тешиксиз яратди]. Асар матнидаги қуидаги мисолда ҳам шу мазмунни кўриш мумкин: *tüzdi har maxlūqnī netäg tilädi, ādamnī özgä Šuratda va at-u tevāni özgä Šuratda* (ТТЧ: 155^b) [ҳар жонзотни қандай тиласа, шундай яратди: одамни ўзгача суратда, от ва тияни ўзга суратда халқ қилди];

Б) тўғриламоқ, дуруст ҳолига келтирмоқ: “Ўрта Осиё тафсирида”: *Ul ulus taşında bir tam erdi, yiqlıgu-teg egri bolmiş erdi. Ul tamni tüzättdi* (ОАТ: 11^a). [У юртнинг ташқарисида бир девор бўлиб, йиқилгудек ҳолатга келган эди. У деворни тиклаб қўиди].

tüz qıl- қўшма феъли: *yana tüz qıldi seni bir er* (ОАТ: 3^b) [бекаму кўст инсон қилиб ростлади]; *käški tüz qılınsa anlarning birlä yer* (ТФТ: 160^a) [кошки улар ер билан битта, теп-текис қилинсалар эди].

tüz bol-:

Бир буки, туз бўлса кишининг сўзи,
Йўқ сўзиким, ҳам сўзию ҳам ўзи. (Хайрат ал-аброр)

“Девониу луғати-т-турк”да تۈزۈدى تۈزۈلدى [текис бўлди] (ДЛТ: 81), تۈزۈلەتى تۈزۈلۈنى [тўғриланди, текисланди] (ДЛТ: 145), ايش تۈزۈلەتى ish tüzlündi [иши тузалди, тўғриланди] (ДЛТ: 283) маънолари кўрсатилган.

“Ўзбек тилининг изоҳли луғати”да “тузмок” феълининг қайд этилган маънолари орқали унинг ҳозирги ўзбек адабий тилида семантик кенгайишга учраганини ҳамда янги маънолар касб қилишини кузатамиз.

“Таржима-и тафсир-и Чархий” лексикасида маъноси тадқиқ этилаётган сўзнинг бир ўринда “тўғри” семасида *tüzäj* шакли кўллангани аҳамиятга молик: *miy yil turur yuquşii va miy yil tüzäj yoli va miy yil inişi* (ТТЧ: 166^a) [юкори кўтарилиши минг йил, тўғри йўли минг йил ва яна минг йил қуий тушиши]. Бошқа ўринда эса, айни мазмун ифодалаган гапда унинг синоними میدان maydān ўзлашмаси кўлланган: *Miy yilliq yuquşluğri va miy yil maydāni va miy inişligi* (ТТЧ: 102^a). “Девону луғати-т-турк”да сўзнинг *tüzün* шакли келтирилиб, “юмшоқ феъллик”, “мулойим одам” маъно англатиши қайд этилган:

ٿڙونْ بِرْلَا أَرْش، أُوئُونْ بِرْلَا تَرْسَما

Tüzün birlä uruš, utun birlä tarışma.

Мазмуни: Юмшоқ одам билан олиш, у сендан енгилиши мумкин, қаттиқ юзли одам билан олишма, у сени енгади (ДЛТ: 392).

“Куръоннинг Корахонийлар даври туркийси таржимаси”да² “ал-Асмо ал-хусна” (Аллоҳ таолонинг гўзал исмлари) таркибига кирувчи “ал-Ҳалим” (<араб. الظيم) исмини туркийда маъносини ифодалаш *tüzün* сўзига юклатилган.

¹ Алишер Навоий. Муҳокамат ул-лугатайн // Мукаммал асарлар тўплами. – Т.: “Фан”, 2000. Т. 16.

² Англияниг Жон Райлэнд (Манчестер) кутубхонасида Arabic №25-38-кўрсаткичи остида сақланаётган Куръоннинг форсий-туркий таржимаси 14 жилда 1145 варакдан иборат; Aysu Ata. Türkçesi ilk Kur’ân tercumesi (Rylands nûshası) Karahanlı Türkçesi: giriş-metin-notlar-dizin. – Ankara: Türk Dil Kurumu, 2004.

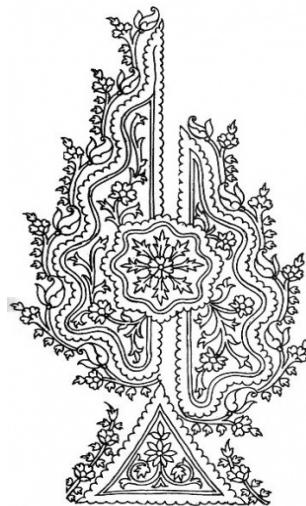
Ўрганилаётган сўзга *-lük* аффиксини қўшишдан ҳосил қилинган *tüzlük* تۈزلۈك ясамаси “адолат”, “хақиқат” семаси билан Қуръоннинг илк туркий таржималарида араб асосли *'adl* (<араб. عدل) “адолат” сўзининг туркий муко-били сифатида кенг қўлланган: *indürdük anlar birlä kitâbni taqî tarâzûni tüzâtsün buzunlarqa tüzlük birlä* (ТГЧ: 75^a) [улар билан бирга китоб ва одамлар адолатни барпо қилишлари учун мезон туширдик], *taqî bitisün aranîzda bitigân tüzlük birlä* (ТФТ: 89^a) [орангизда ёзиб қўядиган шахс адолат билан ёзиб қўйсин]; *taqî ul vaqte-kim ħukm qilsaňız xalq arasinda tüzlük birlä* (КТ: 85^a) [халқ орасида адолат билан ҳукм юритсангиз]. Алишер Навоий асарлари тилида бу лексема “тўғрилик”, “халоллик” маъносини ифодалаган¹.

“Адолатли”, “одил киши” семаси *tüzlük iyäsi* сўз бирикмаси орқали ифодаланган: *taqî taniq qiliň tüzlük iyälärini sizlärdin* (ОАТ: 94^a) [орангиздаги одил кишиларни гувоҳ қилинг]; *ħukm qilur anňı birlä ikki tüzlük iyäsi sizdin* (ТФТ: 256^a) [сизлардан икки одил киши у билан ҳукм қилсин].

Туркий тиллар луғатларида сўзининг “текислик, яланглиқ, “тўғри”, “ясси, текис”, “хақиқат”, “ишончли”, “тенг, баробар”, “адолатли”, “тикка” каби маънолари қайд этилган². Маҳмуд Замахшарий “Муқаддамату-л-адаб”да *tüz boldi* “тикка бўлди”, *egri tüzäldi* (*tüz boldi*) “эгри нарса тўғри бўлди”, “тўғри

йўл топди”, *tüzlik qildi ħukmda* “хукм чиқаришда адолат қилди” маъноларини кўрсатган³. “Қисаси Рабғузий” тилида сўзнинг “текислик”, “тўғри”, “бир хил, айнан” маънолари кузатилган⁴. Ўзбек тилининг изоҳли луғатида туз сўзининг икки: 1) текис ер, кенг текислик; 2) бўз ер, қўриқ маънолари кўрсатиб ўтилган. XIX асрда яратилган Сулаймон Бухорийнинг “Луғат-и чағатойи ва туркий-и усмоний” луғатида маъноси ўрганилаётган сўз ва унинг *tüzäk*, *tüzlük*, *tüzmäk*, *tüzän*, *tüzük*, *tüzütmäk* ясамаларининг маънолари қайд этилган⁵.

Хулоса қилиб айтганда, қадимги туркий тил ва эски ўзбек тили ёзма ёдгорликларида кенг истеъмолда бўлган *tüz* лексемасининг маъно доирасини таҳлил қилиш, унинг полисемантик хусусиятга эга эканини кўрсатди. Сўз маъноларининг ривожланиш қонуниятларини диахрон аспектда текшириш тилдаги ўзгаришларни аниқлашга, унинг лексик бойлигини белгилашга хизмат қиласди.

¹ Алишер Навоий асарлари тилининг изоҳли луғати. 4 жилдда. И. Э. Фозилов таҳрири остида. – Т.: “Фан”, 1983–1985. 253-б.

² Малов С. Е. Памятники древнетюркской письменности. – М.–Л., 1951. – С. 456; Боровков А. Лексика среднеазиатского тифсира XII–XIII вв. – М.: Восточная литература, 1963. – С. 317; Древнетюркский словарь. Академия Наук СССР Институт языкоznания. – Ленинград: Наука, 1969. – С. 602; Clauson S. An Etymological Dictionary of pre-thirteenth-century Turkish. Oxford at the Clarendon Press, 1972. – P. 571; Севортиян Э. В. Этимологический словарь тюркских языков: Общетюркские и межтюркские основы на букву «В», «Г» и «Д» – М.: Наука, 1980. – С. 309; Раҳматуллаев Ш. Ўзбек тилининг этимологик луғати (туркий сўзлар). – Т.: “Университет”, 2000. 355-б.

³ Маҳмуд Замахшарий. Муқаддамату-л-адаб. (Феъллар). Матн тузувчи ва кўчирувчи З. Исломов. – Т.: “Тошкент ислом университети” матбаа-нашриёт бирлашмаси, 2002. 40; 363; 659; 691; 855-б.

⁴ Абдушукоров Б. “Қисаси Рабғузий” лексикаси. – Т.: “Akademiya”, 2008. 128-б.

⁵ Сулаймон Бухорий. Луғат-и чағатойи ва туркий-и усмоний. – Истанбул: Мехрон, 1298. 117–118-б.